

Vastuvõtmise kuupäev : 08/07/2025

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-343/25 - 1

Kohtuasi C-343/25

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

16. mai 2025

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Cour de cassation (kassatsioonikohus)) – tsiviilkolleegium
(Prantsusmaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

15. mai 2025

Kassaator:

Caisse primaire d'assurance maladie (CPAM) de la Gironde
(Gironde'i esmane tervisekassa)

Vastustaja:

LX

PRANTSUSE VABARIIK

PRANTSUSE RAHVA NIMEL

KASSATSIOONIKOHTU (TEINE TSIVIILKOLLEEGIUM) 15. mai 2025. aasta
OTSUS

Caisse primaire d'assurance maladie de la Gironde (Gironde'i esmane tervisekassa), mille registrijärgne asukoht on [...] Bordeaux's [...], esitas kassatsioonkaebuse nr Y 22-17.290 Cour d'appel de Bordeaux' (Bordeaux' apellatsioonikohus) (sotsiaalkolleegium [...]) 31. märtsi 2022. aasta otsuse peale, mis tehti kohtuvaidluses tema ja LXi vahel [...], kelle elukoht on [...] Nice'is ning kes on kassatsioonimenetluses vastustaja.

[...] [menetluslikud kaalutlused]

Cour de cassationi (kassatsioonikohus) teine tsiviilkolleegium [...] [koosseis] tegi pärast seaduse kohaselt nõu pidamist käesoleva kohtuotsuse.

Asjaolud ja menetlus

- 1 Vaidlustatud kohtuotsuse [...] ja kohtutoimikusse esitatud tõendite kohaselt taotles arst LX (meedik), kes töötab Prantsusmaal vabakutselise eriarstina Gironde'i esmaselt tervisekassalt (edaspidi „tervisekassa“) luba tegutseda erinevate hindadega sektoris (niinimetatud 2. sektor).
- 2 Tervisekassa keeldus pärast Conseil national de l'ordre des médecins'i (Arstide Liit) arvamuse saamist 10. oktoobri 2017. aasta otsusega loa andmisest põhjendusel, et kuna LX töötas vabakutselisena Itaalia haiglas assistendina, „ei ole ta töötanud kaks aastat täistööajaga avaliku haigla teenistuses“.
- 3 Tribunal de grande instance de Bordeaux (Bordeaux' esimese astme kohus) leidis 3. septembri 2019. aasta otsuses, et see meedik töötas samaväärsel haiglate assistendi ametikohal, mis andis talle seega õiguse tegutseda erinevate hindadega sektoris.
- 4 Cour d'appel de Bordeaux (Bordeaux'i apellatsioonikohus) jättis 31. märtsi 2022. aasta otsusega selle kohtuotsuse muutmata.
- 5 Meediku taotluse rahuldamise põhjenduseks on kohtuotsuses märgitud, et liikmesriigi kodanik, kes väidab, et tal on haiglate assistendi kvalifikatsioon, peab tõendama vastavat erialast töökogemust, nimelt tegelikku ja seaduslikku tegutsemist asjaomasel kutsealal liikmesriigis, olenemata töösuhte laadist. Ta märgib, et meedik oli rohkem kui kaks aastat teinud täistööajaga assistendina Itaalia riiklikus haiglas direktori alluvuses kirurgiakonsultatsioone ja operatsioone samade piirangutega nagu juba ametis olevad assistendid, ning et kui ta võeti tööle vabakutselisena „vabakutselise iseseisva lepingu“ alusel, siis seda seetõttu, et eelarvepiirangute tõttu ei olnud konkursile avatud vaba ametikohta. Ta järeldab sellest, et meedik töötas samadel tingimustel nagu alluvussuhtes töölepinguga assistent, kusjuures lepingu tingimused ei ole olulised.
- 6 Tervisekassa esitas 3. juunil 2022 selle kohtuotsuse peale [...] kassatsioonkaebuse.
- 7 Ta heidab sellele kohtuotsusele ette, et selles on sedastatud, et meedik töötas haiglate assistendi ametikohal samaväärse kvalifikatsiooniga, mis annab talle seega õiguse tegutseda erinevate hindadega sektoris.
- 8 Esiteks vaidleb tervisekassa vastu direktiivi 2005/36/EÜ kohaldamisele vaidluse suhtes. Ta väidab, et direktiivi põhjendusest 38 tuleneb, et eeskirjad, mis käsitlevad tervisekassa lepingupartneritena tegutsevate arstide tegutsema asumist erinevate hindadega sektoris ning ravikindlustuse tariifide kindlaksmääramist ja kulude katmist ravikindlustuse poolt, ei kuulu selle direktiivi kohaldamisalasse.

- 9 Teiseks väidab ta, et igal juhul ei ole direktiivis füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine ja töötamine palgalisel kutsealal samastatud ning et on välistatud, et meditsiini tegevusalal füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsev töötaja võiks nõuda sellise kvalifikatsiooni tõendava dokumendi samaväärsust, mis peab olema arstil, kes töötab tööandjaks oleva haiglaga sõlmitud töölepingu alusel.

Ülevaade õigusaktidest

Euroopa Liidu õigus

- 10 Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklis 49 on sätestatud, et „keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisvabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid. Kui kapitali käsitleva peatüki sätetest ei tulene teisiti, hõlmab asutamisvabadus õigust alustada ja jätkata tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana ning asutada ja juhtida ettevõtjaid, eriti äriühinguid artikli 54 teises lõigus määratletud tähenduses, mida oma kodanike jaoks sätestab selle riigi õigus, kus niisugune asutamine toimub.“
- 11 Lisaks on erinevad direktiivid arstide vaba liikumise ning nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise hõlbustamiseks (16. juuni 1975. aasta direktiiv 75/363/EMÜ ja 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/16/EMÜ) asendatud ühe õigusaktiga, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiviga 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta, millega kehtestatakse muu hulgas Euroopa Liidus kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise kord.
- 12 Selle direktiivi artiklitest 1 ja 4 tuleneb, et vastastikuse tunnustamise peamine eesmärk on võimaldada kutsekvalifikatsiooni omaval isikul asuda vastuvõtvas liikmesriigis tegutsema samal kutsealal, millele tal on kvalifikatsioon päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle liikmesriigi kodanikega võrdsetel tingimustel (Euroopa Kohtu 8. juuli 2021. aasta otsus C-166/20, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, punkt 25).
- 13 Direktiivi 2005/36/EÜ III jaotises on sätestatud kolm peamist tunnustamiskorda:
- automaatse tunnustamise süsteem, mida kohaldatakse kutsealadele, mille koolituse miinimumtingimused on kooskõlastatud, nimelt arsti kutsealale (artikkel 21 jj),
 - „erialase töökogemuse tunnustamise“ kord, millega nähakse ette teatavate käsitöö-, kaubandus- ja tööstusvaldkonna kutsealade automaatne tunnustamine (artikkel 16 jj),

- „kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamise üldsüsteem“ (artikkel 10 jj), mida kohaldatakse kõigi muude kutsealade suhtes ja mis näeb ette ülejäänud juhud viitega „eri ja erandlikele põhjustele“.

- 14 Direktiivi 2005/36/EÜ põhjenduses 38 on siiski täpsustatud, et „[k]äesoleva direktiivi sätted ei mõjuta liikmesriigi õigust siseriikliku sotsiaalkindlustussüsteemi korraldamisel ja selle süsteemi raames teostatavate tegevusalade määratlemisel“.

Liikmesriigi õigus

- 15 Ravikindlustusasutuste ja arstide vahelised suhted on sotsiaalkindlustusseadustiku (code de la sécurité sociale) artikli L. 162–5 kohaselt määratletud riiklike lepingutega, mis sõlmitakse üldarstide ja eriarstide puhul eraldi.
- 16 Alates 29. mai 1980. aasta riikliku lepingu vastuvõtmisest, mis kiideti heaks 5. juuni 1980. aasta määrusega, võivad lepinguga liitunud arstid tegutseda kahes erinevas sektoris: 1. sektoris, kus nad kohustuvad kohaldama kohustuslikke tasumäärasid, v.a tasu ületamine eriliste piirangute korral, ja 2. sektoris (mida nimetatakse erinevate hindadega sektoriks), kus nad võivad reguleeritud hindadest kõrvale kalduda – tingimusel, et nad järgivad takti- ja mõõdutunnet –, kusjuures patsiendile hüvitatakse kulud ainult ravikindlustuslepingu alusel. Tuleb lisada, et lisaks sellele on olemas veel 3. sektor, mis on lepinguväline ja kus tasud on vabad, kuid kus sotsiaalkindlustusasutus patsientidele hüvitist ei maksa.
- 17 Riiklik leping on heaks kiidetud ministeeriumidevahelise määrusega, mis muudab selle õigusaktiks, mille rakendamise tagab tsiviilkohus (2. tsiviilkolleegium, 12.5.2011, kassatsioonkaebus nr 10–18.797, *Bull.* 2011, II, nr 111, ECLI:FR:CCASS:2011:C200931).
- 18 Vaidluse suhtes kohaldatav riiklik leping on riiklik kokkulepe, mis korraldab vabakutseliste arstide ja ravikindlustuse vahelisi suhteid ja mille sõlmisid 25. augustil 2016 omavahel ühelt poolt Union nationale des caisses d’assurance maladie (riiklik tervisekassade liit) ning teiselt poolt Fédération française des médecins généralistes (Prantsuse üldarstide liit), tuntud kui „MG France“, Fédération des médecins de France (Prantsusmaa arstide liit) ja ametiühing Le Bloc ning mis kiideti heaks 20. oktoobri 2016. aasta ministri määrusega (*JORF* nr 0248, 23. oktoober 2016, NOR: AFSS1629881 A). Selles lepingus on muu hulgas kindlaks määratud, millistel tingimustel on lubatud tegutseda vabakutselise arstina 2. sektoris.
- 19 Selle artiklis 38.1.1 on sätestatud, et erinevate hindade kohaldamist on lubatud taotleda arstidel, kes alustavad esimest korda tegevust vabakutselisena sellel erialal, millel nad soovivad tegutseda, ja kellel on üks selles lepingus loetletud kvalifikatsioon, sealhulgas riikliku haigla „endise haiglaassistendi kvalifikatsioon, kelle staatust reguleerivad rahvatervise seadustiku [(code de la santé publique)] artikkel R. 6152-501 jj“.

- 20 Selle lepingu artikli 38.1.2 kohaselt võivad erinevate hindadega sektoris tegutseda ka arstid, kellel on „välisriigis omandatud kvalifikatsiooni tõendav dokument haiglast, mis asub territooriumil, kus kehtib direktiiviga 2005/36 kehtestatud Euroopa Liidu kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kord“, tingimusel et tunnustatakse nende kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide samaväärsust eelmises artiklis määratletud riikliku haigla kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega. Arsti peamise praktilise asukoha järgne esmane tervisekassa tunnustab seda samaväärsust pärast Conseil national de l'ordre des médecins'i (Arstide Liit) arvamuse saamist.
- 21 Rahvatervise seadustiku artiklis R. 6152–501 jj on määratletud riiklike haiglate assistentide kindlasummalise kuutasu eest töötamise tingimused.
- 22 Rahvatervise seadustiku 16. märtsist 2017 kuni 17. detsembrini 2021 kehtinud redaktsioonis, mis kehtestati 14. märtsi 2017. aasta dekreediga nr 2017-326 (artikkel 11; *JORF* nr 0063, 15. märts 2017; NOR: AFSH1628932D) ja mis on vaidluse suhtes kohaldatav, on selle artiklis R. 6152-501 täpsustatud, et arste võib riiklikesse tervishoiuasutustesse haigla assistendina tööle võtta „käesolevas jaos sätestatud tingimustel: 1. Riiklikes tervishoiuasutustes; 2. Sotsiaalhoolekande- ja perekonnaseadustiku [(code de l'action sociale et des familles)] artikli L. 313-12 punktis I nimetatud riiklikes asutustes.“
- 23 Rahvatervise seadustiku alates 12. oktoobrist 2015 kehtivas redaktsioonis, mis kehtestati 9. oktoobri 2015. aasta dekreediga nr 2015-1260 (artikkel 4; *JORF* nr 0236, 11. oktoober 2015; NOR: AFSH1519880D), on artiklis R. 6152-504 täpsustatud, et haiglate üldassistendid ja eriaassistendid töötavad asutuses täis- või osalise tööajaga diagnostika-, hooldus- ja ennetusülesannetes või teevad farmaatsia- või bioloogilisi toiminguid keskuse juhataja või tema puudumisel funktsionaalse üksuse või mis tahes muu asutusesisese struktuuri osakonnajuhataja alluvuses.
- 24 Rahvatervise seadustiku alates 1. aprillist 2015 kehtinud redaktsioonis, mis kehtestati 20. märtsi 2015. aasta dekreediga nr 2015-320 (artikkel 2; *JORF* nr 0069, 22. märts 2015; NOR: AFSH1430302D), on artiklis R. 6152-510 sätestatud, et assistendid võetakse tööle riikliku tervishoiuasutuse direktoriga sõlmitud kirjaliku lepingu alusel.
- 25 Lõpuks on rahvatervise seadustiku (code de la santé publique) alates 28. augustist 2014 kuni 1. septembrini 2020 kehtinud redaktsioonis, mis kehtestati 22. augusti 2014. aasta dekreediga nr 2014-963 (artikkel 1; *JORF* nr 0197, 27. august 2014; NOR: AFSH1412265D), artiklis R. 6152-537 ette nähtud, et endise haiglate eriaassistendi või endise haiglate üldassistendi kvalifikatsiooni kasutamiseks on vaja tõendada kaheaastast tegelikku töötamist kummaski nimetatud ametis.
- 26 Cour de cassation (kassatsioonikohus) kontrollib samaväärsuse kriteeriume ja tõlgendab tariifisektorite eristamist reguleerivaid sätteid kitsalt (sotsiaalkolleegium, 13. jaanuar 2000, kassatsioonkaebus nr 98-14.078, *Bulletin*

civil 2000, V, nr 23, ECLI:FR:CCASS:2000:S000254; 2. tsiviilkolleegium, 14. juuni 2005, kassatsioonkaebused nr 04-30.540, 04-30.623, *Bull.* 2005, II, nr 153, ECLI:FR:CCASS:2005:C200978; 2. tsiviilkolleegium, 8. november 2006, kassatsioonkaebused nr 05-14.352, *Bull.* 2006, II, nr 306, ECLI:FR:CCASS:2006:C201739; 2. tsiviilkolleegium, 22. september 2011, kassatsioonkaebus nr 10-25.253, ECLI:FR:CCASS:2011:C201569; 2. tsiviilkolleegium, 16. juuni 2016, kassatsioonkaebus nr 15-20.772, *Bull.* 2016, II, nr 157, ECLI:FR:CCASS:2016:C201011; 2. tsiviilkolleegium, 15. juuni 2017, kassatsioonkaebus nr 16-19.756, ECLI:FR:CCASS:2017:0200884; 2. tsiviilkolleegium, 7. aprill 2022, kassatsioonkaebus nr 20-20.498, ECLI:FR:CCASS:2022:C200374).

Eelotsusetaotluse põhjendused

Direktiivi 2005/36/EÜ kohaldamisala

- 27 Esiteks kohaldatakse direktiivis 2005/36 sätestatud automaatse tunnustamise menetlust arstide kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide suhtes, mille loetelu on sätestatud direktiivi V lisas. Haiglate assistendi kvalifikatsiooni ei ole selles lisas siiski mainitud.
- 28 Lisaks käsitlevad direktiivi II peatükis „Töökogemuse tunnustamine“ asuvad artikkel 16 jj IV lisas loetletud tegevusalasid, mis ei puuduta arste.
- 29 Seega tekib küsimus, kas haiglate assistendi kvalifikatsiooni tõendav dokument vastab „kvalifikatsiooni tõendavale dokumendile“ või „töökogemusele“ direktiivi tähenduses.
- 30 Teiseks tekib küsimus, kas direktiivi 2005/36/EÜ põhjendus 38, mida on meenutatud punktis 14, välistab direktiivi igasuguse kohaldamise sotsiaalkindlustusvaidluses, milles on tegemist vabakutselise arstina praktiseerimise tasumäärade sektorisse pääsemise tingimusi käsitleva riikliku lepingu kohaldamisega.
- 31 Cour de cassation (kassatsioonikohus) otsustas, viidates 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/16, millega hõlbustatakse arstide vaba liikumist ning nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikust tunnustamist, põhjendusele, mis on sõnastatud samas sõnastuses, et „väide, et seda direktiivi on rikutud, on põhjendamatu osas, milles see on suunatud otsuste vastu, millega keelduti kohaldamast hinnakujunduse ja ravikindlustuse kaudu hüvitamise erikorda toimingutele, mida teeb Prantsusmaal Euroopa Liidu teise liikmesriigi kodanikust arst“ (2. tsiviilkolleegium, 3. aprill 2003, kassatsioonkaebus nr 01-21.266, *Bull.* 2003, II, nr 101 ECLI:FR:CCASS:2003:C200429).
- 32 Vaidlus tõstatab seega tõsise küsimuse direktiivi 2005/36/EÜ tõlgendamise kohta seoses selle kohaldamisalaga.

- 33 Euroopa Liidu kohtute praktikast vastust ei ilmne.
- 34 Seetõttu tuleks esitada Euroopa Liidu Kohtule selle kohta eelotsuse küsimus.

ELTL artikkel 49

- 35 Juhul kui direktiiv 2005/36/EÜ ei ole vaidluse suhtes kohaldatav, küsib Cour de cassation (kassatsioonikohus) ka seda, millised järeldused tuleb teha ELTL artikli 49 sätete kohaldamisest.
- 36 Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) otsustas 1. oktoobri 2004. aasta otsuses, et asjaolu, et riigiasutused määravad lepingupartneritena tegutsevate tervishoiutöötajate teenuste tasu kindlaks, eesmärk ega tagajärg ei ole iseenesest takistada Euroopa Ühenduse asutamislepinguga tagatud teenuste osutamise ja asutamisevabadust (riiginõukogu, 1. ja 6. allosakond koos, 1. oktoober 2004, nr 261746, 262084, 262085, 262095, M. Eisenfisz jt). Ta täpsustas 30. novembri 2005. aasta otsuses samuti, et kohustus järgida kohustuslikke tariife on õigustatud eesmärgiga säilitada kõigile kättesaadav vabakutseline meditsiin ning tagada õiglane tasakaal tervishoiu kvaliteedi ja maksumuse vahel, eesmärgiga kaitsta tervist (riiginõukogu, 1. ja 6. allosakond koos, 30. november 2005, nr 278291, 278869, 279320, 279345, 279439, 279515, 279536, Syndicat des médecins d'Aix et région jt).
- 37 Lisaks tuleneb Euroopa Liidu Kohtu praktikast, et ELTL artiklist 49 tuleneb, et kui liidu kodanik on taotlenud luba tegutsemiseks kutsealal, mis riigisiseste õigusaktide kohaselt eeldab diplomi või teatava kutsekvalifikatsiooni omamist või ka praktika sooritamist, peavad liikmesriigi ametiasutused võtma arvesse kõiki asjaomase isiku diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente ning tema asjakohast praktilist kogemust ning võrdlema nende dokumentidega tõendatud ja praktika käigus omandatud pädevust nende teadmiste ja selle kvalifikatsiooniga, mida on nõutud riigisisestes õigusaktides (Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta otsus Vlassopoulou, C-340/89, punkt 16; 14. septembri 2000. aasta kohtuotsus Hocsman, C-238/98, punktid 23 ja 35; 8. juuli 2021. aasta kohtuotsus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, punktid 34 ja 38; 3. märtsi 2022. aasta kohtuotsus Sosiaali-ja terveysalan lupa-ja valvontavirasto C-634/20, punkt 38), isegi kui kõnealuse kutseala kohta on vastu võetud diplomite vastastikuse tunnustamise direktiiv, kuid selle direktiivi rakendamine ei võimalda taotleja kvalifikatsiooni või kvalifikatsioonide automaatset tunnustamist (Euroopa Kohtu 22. jaanuari 2002. aasta otsus Dreessen, [...] C-31/00, punkt 31).
- 38 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et liidu õigusega on vastuolus riigisisessed õigusnormid, millega keeldutakse tunnustamast kutsekvalifikatsiooni üksnes asjaomase isiku ametikoha või staatuse alusel, nagu see on määratletud liikmesriigi õiguses (Euroopa Kohtu 17. detsembri 2020. aasta otsus Onofrei, C-218/19, punktid 31–38; 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus komisjon vs. Läti,

C-151/14, punkt 73; 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus komisjon vs. Tšehhi Vabariik, C-575/16, punkt 56).

- 39 Euroopa Kohus on samuti otsustanud, et liidu õigusega on vastuolus kõik meetmed, mis isegi siis, kui neid kohaldatakse ilma kodakondsusest lähtuva diskrimineerimiseta, keelavad või takistavad liidu õigusega tagatud vabaduse kasutamist või muudavad selle vähem atraktiivseks (Euroopa Kohtu 11. juuli 2024. aasta otsus Società Italiana Imprese Balneari, C-598/22, punkt 48), ning et sellised meetmed võivad olla lubatud üksnes tingimusel, et need järgivad üldise huvi eesmärki, on selle saavutamise tagamiseks sobivad ega lähe kaugemale, kui on taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalik (Euroopa Kohtu 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Simma Federspiel, C-419/16, punktid 38, 40 ja 42; 28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus Casta jt, C-50/14, EU:C:2016:56, punktid 60 ja 61; Euroopa Kohtu suurkoja 1. juuni 2010. aasta kohtuotsus Blanco Pérez ja Chao Gómez, C-570/07, punkt 122).
- 40 Seega tekib küsimus, kas ELTL artikliga 49 on vastuolus see, kui liikmesriigi õigusnormid viivad selleni, et Euroopa Liidu teise liikmesriigi haiglas kvalifikatsiooni omandanud arstil ei lubata töötada sotsiaalkindlustuse erinevate hindadega sektoris põhjusel, et see arst tegutses selles haiglas vabakutselisena, mitte avalik-õigusliku lepingupartnerina, kes töötab riiklikes tervishoiuasutustes.
- 41 Kuna vastus sellele küsimusele ei ole niivõrd ilmselge, et ei jääks ruumi põhjendatud kahtlusele, tuleb ELTL artikli 267 alusel esitada eelotsusetaotlus Euroopa Liidu Kohtule.

ESITATUD PÕHJENDUSTEST LÄHTUDES otsustab kassatsioonikohus:

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 267;

ESITAB Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, millistel tingimustel võib Euroopa Liidu teise liikmesriigi haiglas kvalifikatsiooni omandanud arst asuda tegutsema sotsiaalkindlustuse erinevate hindadega sektoris?

2. Kas juhul, kui sellised õigusnormid ei kuulu direktiivi 2005/36/EÜ kohaldamisalasse, on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 49 vastuolus see, kui need õigusnormid toovad kaasa selle, et teise Euroopa Liidu liikmesriigi haiglas kvalifikatsiooni omandanud arstil ei lubata tegutseda sotsiaalkindlustuse erinevate hindadega sektoris (2. sektor) põhjusel, et see arst töötas selles haiglas vabakutselisena?

PEATAB kassatsioonkaebuse menetlemise kuni Euroopa Liidu Kohtu otsuseni [...].*[Menetluslikud kaalutlused]*